

σωνται, ἢ ἵνα δυνατοὶ γενομένοι καὶ τοῖς σώμασι καὶ
ταῖς ψυχαῖς, καὶ τὸν ἑαυτῶν οἶκον καλῶς οἰκῶσι, καὶ
τῆς φίλης εὐποιῶσι, καὶ τὴν πατρίδα εὐεργετῶσι,
πῶς ἔκ οἴεσθαι χρῆ τέτρεσ καὶ πονεῖν ἠδέως εἰς τὰ
τοιαῦτα, καὶ ζῆν εὐφρανομένους, ἀγαμένους μὲν ἑαυ-
τῆς, ἐπαινεμένους δὲ καὶ ζηλωμένους ὑπὸ τῶν ἄλλων;
Ἔτι δὲ αἱ μὲν ῥαδιουργία καὶ ἐκ τῆ παραχρημα ἠδο- 20
ναὶ ἔτε σώματι εὐεξίαν ἱκαναί εἰσιν ἐνεργάζεσθαι, ὡς
Φασὶν οἱ γυμνασταί, ἔτε ψυχῇ ἐπιστήμην ἀξιόλογον
ἐδεμίαν ἐμποιεῖσιν· αἱ δὲ διὰ καρτερίας ἐπιμέλεια
τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἔργων ἐξικνεῖσθαι ποιῶσιν, ὡς
Φασὶν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες. λέγει δὲ πρ καὶ Ἡσίοδος·

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
Ῥηιδίως· λείη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρωῖτα θεοὶ προπάροισεν ἔδηκαν
Ἀθάνατοι· μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν,
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,

F 2

Ῥηιδίη

χειρώσονται, haud male. Sed con-
iunctivus est in Castal., Paris.,
Steph. et apud Stob.

πῶς ἔκ οἴεσθαι, ὡς χρῆ] MS.
Stob. πῶς ἔκ οἴεσθαι χρῆ. MS.
Vind. 2 πῶς ἔκ οἴεσθαι χρῆν. Vi-
detur dare voluisse χρῆναι. Ern.
Vnde effeci quod posui.

ἀγαμένους] Stob. ἀγασαμένους.

§. 20. ἠδοναί] Voluptates, quae
sine ullo labore percipiuntur, simul
ac placuerit, tamquam Venerea etc.
Ern. Conf. Cyrop. II, 2, 24.

ἐνεργάζεσθαι] Pro ἐργάζεσθαι
Cl. Reiskius malit ἐνεργάζεσθαι,
elegantior: nam et mox ἐμποιεῖν.
Etiam simplex videtur sic dici at-
que ferri posse, sed ἐνεργ. prae-
tulerim: nam et MS. Vindob. 2
habet ἐνεργάζεσθαι. Ernest. Hinc cum
Strothio recepi ob elegantiam et
usum auctoris. Sic supra I, 4, 5
est ἐνεργάζεσθαι: §. II ἐμποιεῖν:
§. 13. 16 ἐμφύειν: de Venat. XII, 9
ἐναυξάνειν: Cyrop. III, 3, 53 ἐγ-

γίνεσθαι etc. Est autem εν ab-
sorptum a syllaba praec.

Ἡσίοδος] Ἔργ. v. 287 seqq.
Ern.

λείη] Sic etiam laudat Plato:
sed vulgatae Hesiodi edd. habent
ὀλίγη. Caeterum Cl. Robinsonus
Platonis auctoritate inductus λείη
reponendum ap. Hesiodum censet.
Et melius sane sequentibus respon-
det, in quibus est ὄρθιος, τρηχὺς.
Ern.

ἵκηται] Graevius ad Hesiod.
auctoribus Heinsio, Scaligero,
Meursio, reponi suadet ἵκηται. Ele-
ganti quidem coniectura, sed prae-
ter necessitatem. Nam cum omnes
codd. dissentiant, atque auctores,
in quibus hi versus laudantur, Xe-
nophon, Plato, Clemens, Philo,
aliique, unanimi consensu ἵκηται
exhibeant, malim vulgatam reti-
nere, subintellecτο τις ad ἵκηται,
non ὁδός, ut visum Clerico. Huc
facit quoque, quod Interpr. vete-
res explicant ἔλθη, e quo colligit
Graev.